

מסכת מנחות

פרק ד משנה ד

התמידין אינן מעבדין את המוספים, ולא המוספים מעבדין את התמידים, ולא המוספים מעבדין זה את זה. לא הקריבו כבש בבקר, יקריבו בין הערבים. אמר רבי שמעון, אימתי, בזמן שהיו אנוסין או שוגגין. אבל אם היו מזידין ולא הקריבו כבש בבקר, לא יקריבו בין הערבים. לא הקטירו קטרת בבקר, יקטירו בין הערבים. אמר רבי שמעון, וכלה היתה קרבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים, ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר, ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת, ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים:

